

A keresztség története

A keresztség lényegének megértéséhez/ hozzásegít, ha megismerjük annak történetét.

Az első századokban elsősorban felnőtteket kereszteltek. Olyanokat, akik több éven át készültek fel: ezalatt megismerkedtek a keresztény közösséggel, megismerkedtek Krisztus tanításával, s mindezek eredményeként véglegesen *úgy döntöttek, hogy egész életükben Krisztus példáját követve akarnak élni— a keresztények közösségében, egymásért és embertársaik javára.*

- Évszázadokon át úgy kereszteltek, hogy a keresztelendőt alámerítették egy folyóban vagy medencében. Az alámerülés jelezte, hogy a keresztelendő — bűneivel, rossz hajlamaival — mintegy eltűnt, meghalt a vízben... s a vízből már egy Istenben „újjaszületett”, megtisztult ember emelkedett ki, aki új életet akar kezdeni Krisztus törvényei szerint a keresztény közösségben.
- Az újonnan kereszteltek új fehér ruhába öltöztek: ez is jelezte, hogy megtisztult, új életet kezdenek.
- Gyertyát kaptak kezükbe: jelezve, hogy egy új fényben élnek, fényt hordoznak.
- Megkenték őket olajjal: ez a „felkenés” a nagy feladatra való meghívás, a küldetés kifejezője volt.

A csecsemőkeresztség évszázadokkal később, a VI-VII. században terjedt el. Csecsemőket csak abban az esetben kereszteltek, ha a család hívő életet élt, s így biztosítva volt, hogy a* szülőtől és a közösségtől eltanulhatja, az „anyatejjel magába szívhatja” majd a kereszténységet.

- A csecsemők keresztelese kezdettől fogva hasonlóan megy végbe, mint a felnőtteké, és szertartásai is ugyanazokat a titkokat kívánják kifejezni. Bár a csecsemőnek általában csak a *homlokát öntik le* *vh.,:rl*, de ez ugyanazt jelzi, amit az aliimerítés: hogy „újja születik” Krisztus közösségébe. A fehér ruha, a gyertya, az olajjal való nu'gkenés is ugyanazt fejezi ki, amit a felnőttek kereszteleseben.

Mi történik tehát a keresztelesekor?

- **A szülő felajánlja gyermekét (a keresztény közösségben, annak képviselője által) Istennek, Krisztusnak és az Egyháznak. Egyúttal megígéri, hogy Krisztus tanítása szerint fogja nevelni őt, a keresztények közösségében.**

Isten pedig „válaszul” a szülő és az egyház felajánlására választott gyermekévé és egyházának tagjává fogadja a megkereszteltet.

Ki részesülhet a keresztségben?

A középkorban nem kellett külön feltételhez kötni a csecsemő keresztségét. Hiszen e korban úgy tűnt, hogy egész Európa kereszténnyé lett. Így a gyermek a növekedés során olyan közösségbe került, amelyben természetesen eljárt hittanra, vasárnap misére, elsajátította a keresztény magatartás szabályait, formáit.

Az utolsó évtizedekben azonban a válás helyzete megváltozott. A társadalom nem biztosítja már, hogy minden kisgyermek keresztény nevelésben részesüljön. Így az egyháznak újra hangsúlyoznia kell, hogy kisgyermekkorban csak az részesülhet keresztségben, akinek további katolikus nevelését családja várhatóan biztosítani tudja.

Ma tehát:

Csecsemők és kisgyermekek akkor részesülhetnek katolikus keresztségben, ha

1. legalább az egyik szülő személyesen kéri azt, (nagyszülő vagy rokon kérése nem elegendő),
2. a szülők (és keresztszülők) kellőképpen felkészültek a keresztségre, és ha
3. a szülők (keresztszülők) vállalják a katolikus hitvallás letételét, valamint a gyermek vallásos nevelését

(Egyházi Törvénykönyv [ETK] 851. és 868. kánon; vö. *Otxio Baptismi Parvulorum* Bp. 1973. 5. old.)